

2013. február 4. - Budapest - **A hazai táncművészet problémáira, égető kérdéseire hívja fel a figyelmet hétfőn este gálaműsor keretében nyolc állami és önkormányzati fenntartású intézmény, táncegyüttes a budai Várban, a Nemzeti Táncszínházban.**

Az esten fellép a Duna Művészegyüttes, a GG Tánc Eger, a Győri Balett, a Honvéd Együttes, a Magyar Állami Népi Együttes, a Miskolci Nemzeti Színház Tánctagozata, a Pécsi Balett, valamint Magyar Táncművészeti Főiskola hallgatói.

"Azért találkoznak a magyar táncos társadalom legjelentősebb képviselői, hogy megkongassák a vészharangot, amelynek hangja reményeink szerint egyszerre jut el a széles nyilvánossághoz és a politikai döntéshozókhoz, jelezvén, hogy baj van. Szeretett művészeti águnk a reményvesztettség felé sodródik" - hangsúlyozza Pataki András, a Szegedi Kortárs Balett igazgatója a gálaesten elhangzó beszédében, amelynek szövegét a Magyar Táncművészek Szövetsége előzetesen eljuttatta az MTI-hez.

A szövetség nevében is felszólaló igazgató szerint az elmúlt évek politikai és gazdasági döntéseinek eredményeképp a szakma társadalmi és művészeti presztízse, megtartóképessége, esetleges vonzereje a pályaválasztók körében jelentősen csökkent. "Bizonyíték erre, hogy a néhány éve megszületett előadóművészeti törvény nem helyezte felnőtt korba a táncművészetet. Komoly eredményeket elért társulatok, amelyek mára már nyugodtan tekinthetők kulturális örökségünk részének, még mindig keresik a helyüket az új rendszerben. A helyzetre jellemző, hogy a törvény hatálya alá eső, saját jogon regisztrált táncművészeti szervezetek közül csak háromnak sikerült minősített, azaz nemzeti vagy kiemelt kategóriába jutnia."

Úgy szűnt meg a szakmai nyugdíj, hogy azt megelőzően nem történt meg a táncos életpályamodell kidolgozása. Karrierjük végén járó professzionális táncművészek minden átmenet nélkül kerültek egyik pillanatról a másikra létbizonytalanságba. A négy balett-társulat esetében tett kivétel méltatlan és diszkriminatív helyzetet teremtett a többi hivatásos társulat körében - hangsúlyozza a beszéd, amely szerint az intézményeket érintő forráskivonások egyre nehezedő nyomásként hatnak, a gazdasági szférában fellépő többletterhek pedig akadályozzák a plusz forrásként bevonható társasági adó realizálását.

A pályázati támogatások elérése egyre bonyolultabb eljárást feltételez, a sokszor elhúzódozó döntések utáni kifizetések pedig mindinkább kiszámíthatatlanok, gyakoriak a pénzügyi zárolások, amelyek együttvéve lehetetlenné teszik az évad pénzügyi tervezését. Számos sikeres szakmai munkát végző társulat kénytelen hitelekkel eladósítani magát vagy

ideiglenesen szüneteltetni tevékenységét - mutat rá az igazgató.

A döntéshozó testületekben a táncművészet alulreprezentált. A Nemzeti Kulturális Alap Előadóművészetek Kollégiumában két táncos kurátor igyekszik "lehetőségeihez képest bölcs és igazságos döntéseket hozni az e szerteágazó területről beérkező pályázattengerben és próbálja megvédeni a szakmára fordítható pénzkeretet a többi művészeti ág igényeivel szemben".

Az egyik legfájóbb változás, hogy amíg más előadóművészeti ágak állami díjait körülbelül 50 százalékkal csökkentették, addig a táncművészeti Harangozó Gyula-díjak számát 7-ről 2-re szűkítették. Tiltakozásul a Magyar Táncművészek Szövetsége és a Magyar Koreográfusok Társasága idén nem adta le jelöltjeit a kulturális kormányzatnak. Sajnálatos, hogy a Kossuth-díj bizottságban sincs képviselője a szakmának - hangoztatja Pataki András, megjegyezve, hogy 2012-ben nem ítélték oda a pályakezdő táncművészeket és alkotókat segítő tíz Fülöp Viktor-ösztöndíjat sem.

"Kérjük az Emberi Erőforrások Minisztériumát egy széleskörű párbeszéd elindítására a fenti problémák enyhítése, esetleges megoldása érdekében, amelyben az újjáalakult Táncművészeti Kerekasztal szívesen áll rendelkezésre" - mondja Pataki András a Magyar Táncművészek Szövetsége nevében is.